

get fundet det hensigtsmæssigt, at omkostningerne i lighed med hvad der gælder for udenretlig bevisoptagelse i medfør af retsplejelovens § 343, stk. 2, i videst muligt omfang pålægges den, der begærer søforklaringen, og dermed direkte giver anledning til udgifterne. Da der imidlertid vil være tilfælde af søforklaring, som før var obligatoriske, og nu formentlig kun afholdes, når det offentlige begærer det, kunne en sådan ordning medføre øgede udgifter for det offentlige i den enkelte sag. Derfor kan retten efter reglen i stk. 1, 2. pkt., pålægge en eller flere af de i § 477, stk. 2, omhandlede personer, der har givet anledning til søforklaring, at betale omkostningerne.

De omkostninger, der kan pålægges, er sådanne omkostninger, som er omhandlet i retsplejelovens § 312, stk. 2, navnlig advokatomkostninger, udgifter til vidnegodtgørelse og rejseomkostninger. Dette sker efter rettens nærmere bestemmelse. Udgifter til dækning af tidstabsomkostninger i forbindelse skibets manglende drift, løn til besætningen mv. er ikke omfattet.

Der er endvidere i stk. 2 i lighed med retsplejelovens § 343, stk. 2, 2. pkt., indført en bestemmelse om, at retten kan kræve sikkerhed for de omkostninger, som søforklaringen kan medføre. Som udgangspunkt kræves dette af den, der begærer søforklaringen. Retten har dog mulighed for at pålægge en anden af de i § 477, stk. 2, nævnte personer end den, der begærer søforklaringen, helt eller delvist at stille sikkerhed.

Ved søforklaring hos dansk udenrigsrepræsentation afholder hver af de i § 477, stk. 2, nævnte personer egne udgifter. Hensigten med reglen i stk. 3 er i et vist omfang at videreføre praksis om, at rederen afholder omkostningerne til udenrigsrepræsentationen, når Søfartsstyrelsen begærer søforklaring afholdt. For så vidt angår de ansatte om bord på skibet, der i medfør af § 477 har pligt til at medvirke til søforklaringen, afholdes omkostningerne af arbejdsgiveren, i det omfang deltagelse i søforklaringen er en tjenesteplicht for den ansatte.

Til § 481

I henhold til den hidtidige sølovs § 480 kan søforklaring tillige afholdes, hvis der fremkommer nye oplysninger, som må antages at have væsentlig betydning. Dette videreføres i forslaget. Når sådanne oplysninger antages at foreligge, kan begæring om ny søforklaring indgives, jf. lovforslagets § 475. Dette medfører, at retten på ny må vurdere, om der foreligger en væsentlig retlig interesse, jf. § 474, og at der på ny skal tages hensyn til formålsbestemmelsen i lovforslagets § 472. I § 472 indgår som nævnt tidsfakto-

ren, som derfor ved begæring om genoptagelse kan komme til at tale mod genoptagelse. Dette kan så opvejes af interessen i, at referatet af søforklaringen suppleres på baggrund af de nye oplysninger. Referatet vil derfor give et mere fyldestgørende billede af årsagen til ulykken.

Til § 482

Som en konsekvens af lov om undersøgelseskommissioner er der sket en mindre tilpasning af stk. 2, idet en række af denne lovs bestemmelser også skal gælde for den særlige undersøgelseskommission, der nedsættes i medfør af denne bestemmelse. Herved opnås, at en række af de beskyttelseshensyn, der ligger bag udformningen af denne lov eksempelvis bestemmelserne om bisiddere, nu også gælder for sådanne kommissioner. Derudover er bestemmelsen en videreførelse af den hidtidige § 482.

Den i lov om undersøgelseskommissioner kapitel 9 omhandlede adgang til at kræve kommissionens beslutninger, omfatter ikke selve kommissionens beretning, men alene de processuelle beslutninger, som kommissionen måtte træffe.

Til § 483

De særlige bestemmelser i § 483, stk. 1-3, om syn og skøn afskaffes. Det må overlades til de involverede parter at afgøre, om der skal foretages syn og skøn i henhold til retsplejelovens bestemmelser herom i kapitel 19 eller tilsvarende bestemmelser i udlandet. For så vidt angår skade på ladningen bevares dog reglerne om besigtigelse, jf. den gældende § 484. Der er dog sket en præcisering af denne bestemmelse, idet der stilles krav om, at der er sket en ikke ubetydelig skade, eller der er grund til at befrygte dette. I disse tilfælde skal skibsføreren fortsat lade afholde besigtigelse. Ved besigtigelsen skal der "sikres bevis" for skadens årsag og omfang. Dette kan f.eks. ske ved indsamling af effekter, fotografering, optagelse af forklaringer m.v.

Stk. 2 omhandler besigtigelse ved ladningsskader af væsentligt omfang, hvis skaden kan skyldes mangler ved stuvning og sikring af godset el. lign. Her skal besigtigelsen ske inden løsningen. Hvorvidt der er tale om en skade af væsentligt omfang vurderes såvel i forhold til den enkelte ladnings værdi og størrelse som i forhold til den samlede last. Der tages i bestemmelsen ikke stilling til, hvem der skal afholde udgifterne til besigtigelsen. Dette afhænger af de konkrete omstændigheder.

Stk. 3 fastsætter, at ladningsejeren skal underrettes straks, når der ønskes foretaget en besigtigelse, så